

FRANCIE - Grenoble 2024

č. projektu: 2023-1- CZ01-KA121-VET-000127195

krátkodobá praxe – 4 týdny
4 studenti

Jiří Gebelt

Lycée Philippine Duchesne ITEC Boisfleury, Francie

Na své odborné stáži jsem byl ve francouzském Grenoblu na čtyři týdny, a to právě díky škole Střední odborná škola pro administrativu Evropské unie a programu Erasmus+. Pracoval jsem na střední soukromé škole Lycée Philippine Duchesne, která připravuje studenty na zkoušku baccalauréat, ale také poskytuje vyšší vzdělání nebo dokonce bakalářská studia. Pracovní kolektiv je v této instituci naprosto úžasný, všichni jsou moc milí a příjemní.

Já jsem byl zařazen na různé administrativní pozice. Například jsem zaznamenával absence, pozdní příchody a sankce do systému Charlemagne, také jsem do něj zapisoval studenty zvolené povinné i volitelné předměty na další školní rok, nebo jsem pomohl s organizací různých dokumentů. V knihovně jsem pomohl s evidencí knih a na recepci jsem si dokonce vyzkoušel přijímat telefonické hovory a odpovídat na dotazy. Praxe mi přinesla mnoho zkušeností jak již se zmiňovaným systémem Charlemagne, tak s organizací dokumentů nebo používání Excelu k organizaci. Nejvíce jsem použil znalosti z obchodněprávní korespondence a informatiky.

Školství ve Francii funguje jinak, studenti si na všech lycées volí předměty, kterým se budou věnovat a následně z nich dělat baccalauréat, povinně mají pouze dva cizí jazyky. Navíc si můžou brát mnoho dalších nepovinných předmětů. Kontrola absencí a pozdních příchodů je přísnější.

Co se týče jazyku, jistě jsem se zlepšil v několika směrech. Nejvíce v porozumění a reakcích, ale také i v mluvení a používání určitých frází bez přemýšlení, což velmi usnadňuje každodenní komunikaci. Ubytování jsme byli v bytě kousek od centra města, odpovídalo našim potřebám. Snídaně a večere jsme si kupovali nebo vařili sami a možnost obědů jsme měli ve školní jídelně. Obědy byly kvalitní a dobré. Ve volném čase jsme

odpočívali nebo jsme jezdili na různé výlety. Francie je země různorodé a krásné krajiny, přírody i kultury, je tak zde možné navštívit mnoho nejrůznějších krásných míst. Z grantu byla hrazena strava, ubytování i doprava.

Na stáž jsme se připravovali na přípravných kurzech, které byly přínosné, pozitivní a v přátelské atmosféře. Musím říct, že stáž se skutečně vydařila a přinesla mi mnoho zážitků, nových zkušeností v jazyce i práci, ale hlavně plno nedocenitelných setkání s lidmi, na které budu vždy vzpomínat. Myslím, že mým největším pracovním úspěchem bylo, že všichni byli s mou prací spokojeni. Jednou se mi například povedlo vytvořit v Powerpointu plakát na přivítání návštěvy indických studentů a ačkoli bych si to dokázal představit mnohem hezčí, všichni byli moc spokojeni a můj výtvar se jim líbil, následně mě ještě potěšilo, když jsem viděl fotky z této návštěvy, kde společně francouzští a indiští studenti drží můj plakát a pózují na společnou fotku.

Zuzana Jílková

Lycée Philippine Duchesne - ITEC Boisfleury, Francie

Tento rok jsem měla tu možnost vykonávat svou odbornou stáž ve Francii, ve městě Grenoble, na čtyři týdny. Ještě předtím, než se s vámi podělím o své zážitky, ráda bych poděkovala naší škole, Střední odborné škole pro administrativu Evropské unie, a programu Erasmus+, bez kterých by se mi tato příležitost nenaskytla.

Jako první bych vám ráda představila společnost, ve které jsem pracovala. Svou stáž jsem vykonávala na střední odborné škole Philippine Duchesne – ITEC Boisfleury. Škola nabízí střední odborné vzdělání na 3 roky a vyšší odborné vzdělání na 2 roky. Mezi obory patří například personální služby, řízení organizací a jejich činností, komunikace, manažerské účetnictví nebo také služby ve zdravotnictví a sociálním sektoru.

Ve škole jsem se nesetkala se všemi kolegy, ale ti, se kterými ano, byli opravdu moc přátelští, vstřícní a rádi mi kdykoliv pomohli. Konkrétně jsem pracovala na sekretariátu. V kanceláři jsem byla jen já a kolegyně Nawal, která mi zadávala většinu mých úkolů. Moje náplň práce byla každý den jiná, ale nejvíce jsem pracovala s údaji o studentech, například v různých smlouvách k jejich zahraničním praxím, ve školních programech nebo při zapisování jejich výsledků do interního systému. Mimo administrativní věci jsem měla možnost se jít podívat do školní knihovny nebo zjistit, jak probíhají testy na autoškolu, které studenti píšou ve škole. Velká část mé práce zahrnovala také psaní emailů. Psala jsem různým institucím, rodičům, studentům a kolegům.

Díky všem těmto úkolům jsem se toho naučila opravdu hodně. Ze začátku bylo pro mě těžší se zorientovat v programech Microsoft, ale postupem času to bylo čím dál tím jednodušší. To samé platilo i pro francouzskou klávesnici AZERTY, která se hodně liší od té naší, ale na konci stáže jsem už psala téměř plynule (i když se mi někdy písmenko „q“ vloudilo do slova místo „a“). Mým největším pokrokem byla samozřejmě francouzština.

Naučila jsem se nejen nová pracovní slovíčka, ale také fráze, které Francouzi používají na denní bázi, a které se ve škole nenaučíme.

S naším ubytováním jsem byla velice spokojená. Bydleli jsme v bytě blízko centra a tramvaj, se kterou jsme se dostali téměř všude, jsme měli 2 minuty daleko. Stravování jsme si zajišťovali sami, až na obědy ve všední dny, které jsme měli ve škole, ve které jsme pracovali.

Během volného času jsme jezdili na spoustu výletů. Navštívili jsme mnoho měst, jako je Lyon, Aix-en-Provence a Annecy. Všechny výlety jsme si opravdu moc užili a kdybychom měli více času, procestovali bychom toho ještě více.

Ubytování, stravování, výlety i MHD a jízdenky byly hrazeny z grantu, který nám byl v rámci stáže poskytnut.

Ve Francii mě nejvíce překvapilo, jak byli všichni opravdu přátelští nejen v práci. Za mě tedy musím říct, že předsudek o arogantních a nepřátelských Francouzích je nepravdivý.

Tereza Christina Kočová

Lycée Philippine Duchesne – ITEC Boisfleury, Francie

Svou měsíční stáž jsem vykonávala v červnu ve francouzském městě Grenoble. Za to, že jsem mohla navštívit toto krásné město proslavené paraglaidingem, vděčím naší Střední odborné škole pro administrativu Evropské Unie a programu Erasmus+.

Svou stáž jsem vykonávala na střední soukromé škole Lycée Philippine Duchesne, která je rozdělena na 2 budovy především z důvodu jiného zaměření. Budova La Tronche má profesní zaměření a budova Corenc, na které jsem já pracovala, je více obecná. Budovu Corenc bych v Česku přirovnala ke gymnáziu. Neměla jsem

zde stálé místo a díky tomu jsem si vyzkoušela spoustu různých prací vč. přístupů k práci. Začátek stáže jsem byla na oddělení via scolaire, což je oddělení zatupující pravomoci třídního učitele. Zde jsem hlavně zapisovala studentům absenci a napomenutí. Dále jsem si třeba vyzkoušela práci ve školní knihovně, kde jsem kontrolovala, jestli studenti všechny knihy vrátili. Ani práce na účtárně mě tady neminula a bylo zajímavé porovnat rozdíly v platbách, protože se tady většinou hradí obědy v takzvaných šekách, které bych přirovnala asi k našim stravenkám.

Když jsem odjížděla do Francie, měla jsem opravdu velký strach z toho, že se nedomluvíme, nebudu jim nic rozumět, a že jak rychle přijedu, tak zase odjedu. Naštěstí se tak nestalo, všichni

Francouzi, jak kolegové, tak i ostatní byli strašně milí a jakmile vidí snahu francouzštiny z Vaší strany, snaží se Vás pochopit a vždycky se dostanete ke zdárnému konci.

Musím přiznat, že nebylo úplně jednoduché přes týden být v práci a o víkendech se snažit procestovat Francii. Společně s další praktikantkou jsme se snažily udělat kompromis, abychom vždy v pondělí nepřišly do práce úplně hotové z výletů. Vždycky jsme si vymyslely náročnější sobotu a výlet někam dál a neděle jsme si snažily dát menší výlety jen po okolí. I tak jsme stihly navštívit města Annecy, Lyon, Vizille a ani moře v Marseille jsme nemohly vynechat.

Cesta a ubytování bylo hrazené z grantu a my jsme, poté dostaly z grantu “kapesné”, z kterého jsme si musely zajistit jízdenku na MHD, stravování a náklady spojené s výlety. Ubytování jsem se taky docela bála, ale bylo nad mé očekávání. Měly jsme veliký byt, kde jsme byly jen dvě, takže jsme každá měla svůj pokoj, a tak i dostatek soukromí.

Díky této stáži jsem se naučila spoustu věcí jak profesních, které se týkaly například psaní všemi deseti na klávesnici AZERTY, orientace ve francouzském programu Charlemagne nebo poznání práce všech kolegů, tak ale i mnoho lidských zkušeností. A to vše si odsud odvážím. Myslím si, že Vám to otevře oči, pokud přemýšlíte nad studiem v zahraničí. Za ten měsíc nahlédnete do toho, jak to v té zemi funguje, a to v práci i ve školním prostředí.

Byla to pro mě obrovská zkušenost, které si nadmíru vážím, protože si uvědomuji, že tohle v Česku na středních školách není běžné. Věřím, že to není naposled, co jsem se někam vydala díky Erasmus+. A jestli jste došli ve čtení až sem, dost pravděpodobně to znamená, že Vás to láká stejně jako mě před rokem. Uvědomte si, že nevíte, jestli se Vám taková možnost ještě někdy naskytne a za zkoušku nic nedáte.

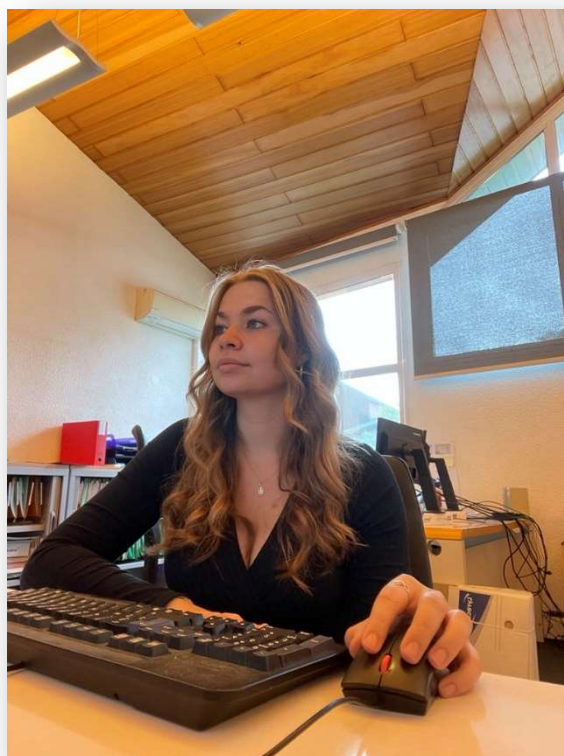
Aneta Tesařová

Lycée Philippine Duchesne – ITEC Boisfleury, Francie

V červnu 2024 jsem měla možnost díky Střední odborné škole pro administrativu Evropské unie a projektu Erasmus+ vycestovat na čtyřtýdenní odbornou stáž do Francie přesněji do univerzitního města Grenoble.

Svou stáž jsem vykonávala na Střední soukromé katolické škole Lycée Philippine Duchesne. Škola má dvě části: La Tronche a Corenc a nabízí vzdělání v několika různorodých oborech. Mé pracovní místo bylo v části La Tronche přímo na sekretariátu. Měla jsem zde svůj počítač a v kanceláři jsem byla s velice milými kolegyněmi, které mi zadávaly většinu úkolů. Má práce byla především administrativní. Vzhledem k tomu, že se zde blížil konec školního roku měla jsem mnoho práce s konečným hodnocením žáků, jejich údaji a přípravou na příští školní rok. Odesílala jsem zprávy poštou i online přes EcoleDirect, což je aplikace, kterou bych přirovnala k našim Bakalářům a dále mě neminula ani práce v interním systému Charlemagne. Při práci jsem často využívala programy Microsoft Office, ve kterých jsem se postupně naučila pracovat ve francouzském jazyce. Nejvíce mě potrápila francouzská klávesnice AZERTY, která se poměrně liší od té naší. Na konci už mi takové problémy nedělala. Oproti Čechům jsou Francouzi při práci více v klidu. Když se jim něco nedaří, tak si řeknou necháme to na potom a opravdu si s tím poté poradí. Když jsem něco nestihla v klidu mi řekli, že práce je vždy dost na zítra. Takový přístup se mi líbil.

Často jsem slyšela předsudky o Francouzech, o tom, jak dokáží být nepříjemní a arogantní. Já se s nikým takovým nesetkala ani v práci, ani ve volném čase. Všichni, které jsem kdy potkala, byli vždy vstřícní a v práci jsem se cítila vždy velice vítána.

Jako přípravu na odjezd jsme všichni absolvovali přípravné hodiny francouzštiny a také přínosný třídní kurz, ve kterém jsme se seznámili s potřebnými dokumenty a taky s tím, co dělat, v případě, že onemocníme a podobné podstatné informace.

Měla jsem strach, že budu mít problém s porozuměním, ale samu sebe jsem překvapila, že jsem většinu věcí

opravdu pochopila a dokázala si říct, když jsem měla nějaký problém. Naučila jsem se mnoho hovorových výrazů, které se ve škole jen tak nenaučíme, takže ve svém vyjadřování ve francouzském jazyce vidím jasný posun.

Cesta, stravování, MHD i ubytování bylo vše hrazeno z grantu od Evropské unie. Obědy přes pracovní týden jsme měli ve škole a jinak si stravu zajišťovali sami. S bytem, který jsme obývali jsem byla nadmíru spokojena a k tomu se nacházel v centru města a cesta do školy nebyla vůbec daleko.

V našem volném čase jsme poznávali Grenoble a o víkendech podnikli několik výletů. Navštívili jsme například město Lyon, Annecy a dokonce dojeli až do Marseille. Ve Francii je spousta nádherných míst, ale přes víkendy jsme nemohli

stihnout vše. I přesto odsud máme spoustu krásných vzpomínek a určitě se na nějaká místa někdy vrátíme znovu.

Za svůj největší úspěch považuji to, že jsem dokázala vystoupit ze své komfortní zóny a vše zvládla skoro bez problémů. Kdybych mohla, vše bych absolvovala bez váhání znovu.

Z toho, co jsem napsala plyne, že stáž byla pro mě obrovskou zkušeností, na kterou nikdy nezapomenu a jsem za ní moc vděčná. Jestli o stáži uvažujete, neváhejte to zkusit, je to zážitek na celý život!